

Anyajegy

Ingyen kaptam a bejáratnál.
Te voltál számomra a biztonság-ikon.
Majd át a biztonságikon,
elszakították.

Köldökszinór a kínaiból.
Vezetékes kapcsolat?
Azt hitted, fiad lesz,
de közben kiderült, hogy wireless.

Most kiszabadultam a kontroll alól,
a négy fal közül. A huzatból.
Mit adhattál volna, hisz
neked is csak huszad volt.

Szóval adtad ezt a foltot a hátamon,
a mélyedést a hasamon. Ez emlékeztet rád.
Adtad ezt a lehetőséget,
és adtad a döntést ingyen.

Köszönöm! Úgy döntöttem: élek.
Nem kell kivásalnod az ingem.

Hold on

(Vérhold)

Ma este úgy láttam a Holdat, mint az univerzum bölcsőjét,
ahogy dajkálta a csillagokat, majd levetette a fölsőjét,
reggelre ráizzadt a mezőkre. De illatosat,
mert használt dezodort előtte. Aztán láthatatlanná vált.

Másnap este megint visszajött, különösen kiemelve kecses pattanásait,
szokás szerint sápadt volt, jobb kezében aktatáskát vitt.
És pózolt. Megvilágította az ózont és a nagy teret.
Mégsem érezte magát teljesnek. Nem volt egész, kerek.

Szégyenében sokszor elbújt a felhők mögé, hogy sírjon,
de nem hiányolta senki. Bezzeg a Napot.
Pótolták az esti fények, a lámpák és a vakok,
azok úgysem látták. Talán nekik hiányzott a legjobban.

Éjszakánként, néha csak a holdfény lakott a templomban...
ahogy acélbetétes bakancsában hirtelen csak betoppant,
beült az egyik padba, aztán hallgatott.
Füleiben csengett, hogy ordítanak rá a farkasok.

Voltak éjszakák, mikor sárgán jelent meg az égen,
mert irigyelte a Napot. Hogy az oszthat autogramot. És ő miért nem?
Rajta taposhatnak az emberek, de a Napon...
azon nem. „Mer’ szent” alapon.

Megalázták, nem bírta tovább. Egy éjszaka vörösen jelent meg.
Zászlót szúrtak bele.
Ember a Holdon!
Egy hang szólt az égből: „Don’t worry brother, just hold on.”

Imatéma

Egyre több az imatéma.
Így lettünk mi a jelen, jövő ivadéka.

Mobilis

Benne volt a zsebedben. Én is meg a mobil is.
Körülöttünk minden, de minden mobilis.
Mobilis a fájdalom, mobilis a szeretet
a mobilis ágyadon. Mobilis, hogy szereket
eregetnek, közben verekednek.
Ha nem talárod, szer-ezd be magad!
Mert itt mobilis a drog, mobilis az anyag.
Mobilis, de fura mo-le-ku-la,
mobilis a butángáz, de te nem vagy mobilis, mer'
mindig ilyen bután állsz.
Mobilis az atom, mobilis a bomba,
hogy az ellenség helyett mindig
inkább egymást döntjük romba.
Mobilis a csiga, vagyis csak a háza
meg a konyhaasztalon az a kínai váza.
A darabok. Mobilis az élet.
Mobilis olaj, mobilis arabok,
mobilis képek. Mobilis emberek,
„ha itt nem megy, akkor inkább elmegyek”.
„Mobilis” gyermekek. Akik otthon maradnak.
Mobilis Föld meg egy mozdulatlan ablak.
Mobilis univerzum
egyenlő emberi szem szer teleszkóp per zoom.
Mobilis csillagok, mobilis itt vagyok.
Mobilis szexipar, szexi csaj.
Megalázva. A szégyen annál fájóbb, mint hogy orális.
Itt változik a normális, mobilis a normál is.
Hogy aki utál, az szeret, aki szeret, az utál?
Hogy sosem érkezik időben a pizzafutár.
Brutál.
Mobilis bűnök, mobilis áldozat,
mobilis örök élet vagy mobilis örök kárhozat.
Mobilis Isten mobilis szívben.
Mobilis Isten. Isten elvitelre vagy hitelre?
Elfogadhatnád hittel, de...
akkor beköltözne a szívedbe.

Mobilis kereszt egy véres háton,
Jézus mondja: „Az árat állom.”
Mobilis álom. Mobilis világvége.
Mobilis kínaiak, melegek, hippik és világbéke.
Én már nem értem... totál,
hogy körülöttünk minden, de minden rotál.
Azt mondják, az élet, ha szeret, akkor dobál is.
És annyira megszokhatatlan,
hogy körülöttünk minden, de minden ilyen globális.
Benne volt a zsebedben. Én is meg a mobil is.
Körülöttünk minden, de minden mobilis.
Mindenki mobilis.
És hát végül is, még ha szédül is,
mobilis a mobil is.

Mosógép

A lelkem összement, mint amit kimostak,
lassan majd' elveszik ebben a nagy testben.
Nemrég még bűnök és rossz döntések kínoztak,
de nem tudom úgy érezni, most máshol kéne lennem.

Mert van egy út a tiszta életre, ezért vagyok itt benn,
az igazság, mint kóválygó migráns tévedt be lakatlan szívembe.
Ezért vagyok itt benn, és mint felakadt lemezt hallgatom,
hogy Jézus Krisztus Isten.

És forgok és forgok és forgok.
És hiszek tovább és remélek,
még akkor is, ha a szívek kemények,
ha a helyzet szívzsomorító.

Ha nincs a gépben puhító...

Az üvegnek tapadva figyelek,
és építék a szívemben egy szigetet,
és Jézus lesz a Királya annak a szigetnek.
Sőt! Az emberi szíveknek.

Akik elfogadják őt,
aki szerint van még a világban helye szeretetnek,
és aki miatt reménnyel várhatod a napot,
mikor teregetnek.

A testem összement, mint amit kimostak,
lassan majd elveszik ebben a nagy lélekben.
Nemrég még bűnök és rossz döntések kínoztak,
de már csak azt érzem, hogy élek benn.